

Sigsgaard (VS):

Efter stormen den 3. januar startede der jo en større diskussion om et fremskudt dige ved Sønderjyllands vestkyst, og vi har i tv og aviser set ministeren i strid modvind på digerne, ja, endda statsministeren. Der har været holdt møde med den slesvig-holstenske ministerkollega, og man har haft en fornemmelse af: ja, det kan alt sammen være meget godt, men det vil i bedste fald tage år, før et fremskudt dige er bygget, og hvad så indtil da, hvad med den helt nære fremtid?

Stormen den 3. januar var kraftig, men der kan komme lige så kraftig en storm når som helst, f.eks. den 17. eller 18. februar, og så er der en stor risiko for — det beder jeg ministeren bekræfte — at digerne ikke holder. Dels er de stærkt svækkede efter den 3. januar, dels vil vandstanden, hvis en storm som den den 3. januar kommer, blive højere, end den var den 3. januar. Da var højvandsamplituden ifølge almanakken 1,5 meter, og så kom stormen oveni, så højvandet blev 4,88 meter ved Højer. Med en tilsvarende storm ville højvandet den 20. januar være blevet 20 cm højere end den 3. januar. Det ville også være blevet højere i går, den 3. februar, og i forgårs, og den 17. og 18. februar vil det under 3. januars forhold blive i hvert fald 30 cm højere. Samtidig vil det være svækkede diger, der bliver ramt.

Jeg synes, det er forkeret, at ministeren og alle andre involverede har samlet opmærksomheden omkring en fjernere fremtids fremskudt dige og dermed har afledt opmærksomheden for den store fare, der truer nu. Jeg ved, at digerne er under forbedring nu, og at der kommer lovforslag som netop sagt, men der må kunne sættes kraftigere ind lige nu, og folk i de truede områder må i hvert fald have klar besked om, at netop i disse uger kan der ske store katastrofer.

Ministeren for offentlige arbejder (Niels Matthiasen):

Må jeg først og fremmest sige til hr. Sigsgaard, at det er ikke rigtigt, at der ikke er sket noget. Reparationerne på digerne efter stormfloden den 3. januar er stort set bragt til afslutning i det omfang og på en sådan måde, som årstiden har muliggjort. Der er

en undtagelse for Rejsbydiget, hvor man ikke er blevet færdige endnu, og hvor man ikke har kunnet gøre det på samme måde, men ellers er det gjort.

Jeg vil gerne sige om spørgsmålet i øvrigt, at det er rigtigt, at tidevandet er underkastet variationer på grund af en række naturlove, og jeg kan bekræfte, at tidevandet efter disse love vil blive større den 17. februar i år, end det var den 3. januar i år. Det kan i øvrigt også blive lidt højere endnu. Når man diskuterer stormflod, så er det imidlertid den opstuvning af vand, som vejrforholdene forårsager, der spiller den afgørende rolle. Det er overordentlig sjældent, at der opstår en så stor vindstuvning, som vi oplevede den 3. januar, og sandsynligheden for, at en sådan vindstuvning skulle falde nøjagtig sammen med højeste springtidshøjvande, er altså ganske ringe. Jeg mener derfor ikke, at det er nødvendigt specielt at informere befolkningen i Syd- og Sønderjylland om, hvornår tidevandet er størst. Det afgørende er varselssystemet, der foruden kendskabet til vejrforholdene selvfølgelig også inddrager tidevandsvariationerne.

Ud over den beredskabs- og evakuerings-tjeneste, som findes, mener jeg ikke, at man på helt kort sigt kan træffe yderligere foranstaltninger end at udbedre de nuværende diger, bygge dem op igen og dernæst gå i gang med, hvilken løsning der skal være med hensyn til det fremskudte dige eller de forstærkede diger. Ribe er afgjort, Tønderdiget skal afgøres efter de forhandlinger, der skal finde sted med regeringen i Slesvig-Holsten og med Bonn.

Sigsgaard (VS):

Jeg er tilfreds med, at ministeren erkender, at faren for et værre højvande og en langtværende katastrofe eksisterer. Jeg vil spørge: Var situationen den 3. januar en uheldig undtagelse? Sådan fremstilles det; det er noget, der meget sjældent kan ske, det sagde ministeren også nu. Hertil vil jeg sige: Nej, tværtimod. Hvad skete der den 3. januar? Da drejede vinden af og løjede af en time før det astronomiske højvande. Situationen var altså til en vis grad en heldig undtagelse. Så venlig er stormen meget sjældent. Det kan godt være, vi kun har en storm som den, vi havde den 3. januar, hvert tiende år,